

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/69/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214204875
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214204875.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, zastúpený SOUKENÍK-ŠTRPKA s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: M. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. G. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zastúpený Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Košice, Park Angelinum 2, o zaplatenie sumy 755,03 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 22. októbra 2015 č.k. 14C/501/2014-118, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania v sume 16,88 eura, právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka, Mgr. Petrovi Masarovičovi, advokátovi so sídlom Košice, Park Angelinum 2, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 116,23 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 26,58 eura od 18.3.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 35,43 € eura 18.4.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 27,11 € eura 18.5.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 27,11 € eura 18.6.2011 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 30.- eur, splatných vždy do posledného kalendárneho dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením či i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva a súčasne žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania, titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 83,27 eura k rukám jeho právneho zástupcu, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s poukazom na vykonané dokazovanie a ust. § 5, § 43 ods. 1, 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), § 2 písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z.z., čl. 6 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993, § 544 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 120 ods. 3 OSP. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný dňa 19.12.2010 uzatvoril s právny predchodcom žalobcu (Slovak Telekom, a.s.) zmluvu o poskytovaní služby Magio Sat ako aj zmluvu o nájme koncového zariadenia („KZ“), predmetom ktorých bolo poskytovanie programu služieb satelitnej televízie MAGIO - Program Magio Sat - Klasik. Zmluvné strany sa dohodli na dobe viazanosti 24 mesiacov a žalovaný k tejto službe obdržal 2 x Magio Set box. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy bol cenový výmer č. 42917/2010, v ktorom bola v bode B tabuľka 3 upravená zmluvná pokuta za nedodržanie doby viazanosti pri zániku zmluvy o pripojení zo strany /z dôvodov na strane účastníka pred uplynutím

24 -mesačnej doby viazanosti užívať službu Magio Sat vo výške 199,- €. Rovnako mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu v období mesiacov marec až jún 2011 vyúčtoval žalovanému poplatky za služby poskytnuté v období od 1.2.2011 do 31.5.2011 a to nasledovne: faktúrou č. 6724919677 sumu vo výške 26,58 eura, splatnou dňa 17.3.2011, faktúrou č. 4725930293 sumu vo výške 35,43 eura, splatnou dňa 17.4.2011, faktúrou č. 3726938130 sumu vo výške 27,11 eura, splatnou dňa 17.5.2011 a faktúrou č. 7727952946 sumu vo výške 27,11 eura, splatnou dňa 17.6.2011. Vyúčtovanú sumu žalovaný v deň splatnosti jednotlivých faktúr neuhradil. Žalovaný na pojednávaní dňa 22.10.2011 uznal, že s právnym predchodcom žalobcu uzavrel dve zmluvy, na základe ktorých mu boli poskytnuté služby a súčasne uznal, že v období mesiacov marec až jún 2011 neuhradil cenu poskytnutých služieb celkovo vo výške 116,23 eura. Vedľajší účastník na strane žalovaného namietal dôvodnosť nároku titulom zmluvnej pokuty Magio Sat vo výške 199 eur a súčasne vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku v časti uplatnenej sumy 638,80 eura a to pre prípad, že by sa žalobca domáhal zaplatenia tejto sumy titulom náhrady škody, v ktorom prípade je premlčacia doba dvojročná. Keďže žalovaný a ani vedľajší účastník na jeho strane dôvodnosť uplatneného nároku v časti neuhradených služieb nenamietali, súd vo veci ďalšie dokazovanie nevykonal a návrhu v časti o zaplatenie dlžnej sumy titulom neuhradenej ceny poskytnutých služieb vo výške 116,23 € vyhovel a žalovaného zaviazal na úhradu tejto sumy aj spolu s úrokom z omeškania. Pokiaľ však išlo o nárok titulom zmluvnej pokuty vo výške 638,80 eura s príslušenstvom, súd návrh v tejto časti vyhodnotil ako nedôvodný a tento zamietol. Súd posúdil dojednania o zmluvnej pokute v časti pokuty v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia prenajatých zariadení a to Magio Box (dohodnutá vo výške 150,- eur) a diaľkového ovládača k Magio Boxu (dohodnutá vo výške 20,- eur) za neprijateľné zmluvné podmienky, keď zo strany žalobcu nebolo v konaní ničím preukázané, že takéto zmluvné podmienky boli dojednané individuálne. Rovnako za nedôvodný posúdil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty titulom pokuty Magio Sat v zmysle cenového výmeru č. 42917/2010 a pokút za stratu alebo poškodenie smart karty, satelitnej antény alebo súvisiaceho príslušenstva v zmysle tarify, pretože medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nedošlo k platnému dojednaniu o týchto zmluvných pokutách. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keďže si ich náhradu neuplatnil. Pokiaľ išlo o trovy vedľajšieho účastníka na strane žalovaného súd tieto považoval za dôvodné a priznal mu náhradu v rozsahu 69,58 % účelne vynaložených trov právneho zastúpenia vo výške 83,27 eura (odmenu za 2 úkony právnej služby v súlade s vyčíslením po 41,50 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd) 2 x režijný paušál po 8,39 eura.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Mal za to, že trovy, ktoré si vedľajší účastník uplatňuje, neboli nevyhnutne potrebné na účelne bránenie práva. Poukázal na to, že vedľajší účastník je združenie za účelom ochrany spotrebiteľov a výkonom ochrany spotrebiteľských práv napíňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Žalobca nepopiera ústavné právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybnil účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu, čo sa týka jeho vstupu. Vytkol tiež, že vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offo. V danom prípade vedľajší účastník nepriniesol do konania žiaden prínos. Záverom si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť. Uvedol, že súd návrh žalobcu v časti zmluvnej pokuty zamietol z dôvodu ním namietanej neprijateľnosti zmluvných podmienok. Svoj vstup považoval za hodnotný, pretože v mnohých prípadoch až jeho procesnou intervenciou sa dosiahne priaznivejšie rozhodnutie na strane spotrebiteľa. Okrem toho poukázal na to, že konateľom žalobcu je JUDr. Peter Štrpka, ktorý je advokátom právneho zástupcu žalobcu. Súčasne žalobca v konaniach podáva formulárové podania. Preto neobstojí námietka žalobcu, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú účelné. Svoje závery oprel aj o rozhodnutia krajských súdov SR. Záverom si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods.1 OSP) a že spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k

záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Rozsudok súdu prvého stupňa v ostatných výrokoch v dôsledku absencie odvolania nadobudlo právoplatnosť uplynutím odvolacej lehoty, pričom predmetom odvolacieho konania zostal iba výrok týkajúci sa trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu prvého stupňa dňa 13.03.2014 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 755,03 eura spolu s príslušenstvom. Písomným podaním zo dňa 06.06.2014 oznámil vstup do konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum, IČO: 42 326 923, proti ktorému vstupu vzniesol námietku žalobca. Uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 15.10.2014 č.k. 14C/501/2014-55 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.04.2015 č.k. 6Co/725/2014-78 bol vedľajší účastník pripustený do konania. Podaním zo dňa 23.07.2015 (č.l. 98 spisu) sa vedľajší účastník vyjadril vo veci samej, v ktorom namietal neprijateľnosť zmluvnej podmienky v časti zmluvnej pokuty, uplatňovanej vo výške 638,80 eura a zároveň si vyčíslil trovy právneho zastúpenia vo výške 99,78 eura, a to za dva úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava a písomné podanie na súd). Následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým rozsudkom.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 OSP ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Ustanovenie § 142 vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Táto zásada sa však vzťahuje iba na sporové konanie. Z uvedeného vyplýva, že v sporovom konaní (ako je tomu v danom prípade) sa povinnosť nahraďiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. V prípade, že ide o čiastočný úspech vo veci, tento podľa ust. § 142 ods. 2 OSP zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby to bol prevažujúci úspech, t.j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažnom úspechu jedného z účastníkov sporu, pričom nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť (§ 142 ods. 3 OSP). Nárok na náhradu trov konania vzniká v takomto prípade na základe jednoduchého výpočtu. Úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Uvedený výpočet sa opiera o to, že aj ten účastník konania, ktorý nemal prevažujúci úspech, má v podstate v tej časti, v ktorej uspel, nárok na náhradu trov. To znamená, že čiastočné procesné úspechy sa vzájomne do rovnakej výšky anulujú a zvyšujúca časť je determinantom pre záver o čiastočnom priznaní nároku na náhradu trov konania.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod..

V danej veci bolo predmetom konania zaplatenie sumy 755,03 eura spolu s príslušenstvom, ktorú žalobca žiadal od žalovaného. Konečným rozhodnutím bolo návrhu v časti zaplatenia sumy 116,23 eura vyhovieť a vo zvyšnej časti, t.j. v sume 638,80 eura bol zamietnutý a teda je nepochybné, že žalobca je účastníkom, ktorý mal vo veci čiastočný úspech, a to v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 116,23 eura a žalovaný je účastníkom, ktorý mal vo veci úspech a to v časti týkajúcej sa sumy 638,80 eura. V tomto smere súd prvého stupňa preto správne aplikoval na danú vec ustanovenie § 142 ods. 2 OSP. Keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanému nejaké trovy vznikli, preto mu ich ani súd nepriznal. Je však nepochybné, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného vznikli trovy titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má žalobca povinnosť mu ich nahradiť.

Odvolací súd dodáva, že v prípade náhrady trov konania však platí, že účastník má právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane žalovaného a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Z uvedeného ustanovenia možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje.

Argumentáciu žalobcu v odvolaní, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože práve dôvodne vznesená námietka neprijateľnosti zmluvnej pokuty zo strany vedľajšieho účastníka bola dôvodom, pre ktorý bol návrh žalobcu vo zvyšnej časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty zamietnutý.

Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom medzi trovy konania podľa § 137 OSP patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného

predpisu. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného patrí náhradu trov konania. Pokiaľ ide o výšku priznanej náhrady trov konania odvolací súd poukazuje na to, že tieto boli priznané v rozsahu akom boli vedľajším účastníkom na strane žalovaného účelne vynaložené a v súlade s právnymi predpismi uvedenými v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa. S vyčíslením odmeny za právne služby právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného súdom prvého stupňa sa odvolací súd stotožnil a považuje ho za správny, preto s poukazom aj na vyššie uvedené závery odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Žalobcovi súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenie pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (odvolanie) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 16,88 eura (zo základnej tarifnej odmeny 83,27 eura), režijného paušálu 8,58 eura), ktoré je žalobca povinný zaplatiť právnemu zástupcovi

vedľajšieho účastníka.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.